

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

«Να γίνουμε μία Ελβετία της Παιδείας»

► ΤΗΣ ΕΣΜΕΡΑΛΔΑΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥ

Ο άνθρωπος που πρότεινε τη διεθνή ονομασία Hellas για τη χώρα μας, αντί του Greece, μιλά στη «Βραδυνή της Κυριακής» με αφορμή το τελευταίο βιβλίο του και τις εκλογές. Και περιγράφει την Ελλάδα που θα ήθελε. Μία Ελλάδα σύγχρονη, που να πατά, όμως, γερά στην Ιστορία της.

Κύριε Αλεξόπουλε, αν και οι σπουδές σας στα μεγαλύτερα Πανεπιστήμια Harvard, Columbia, Cambridge, είχαν οικονομικό προσανατολισμό, όπως και οι επαγγελματικές ενασχολήσεις, κατά βάθος είστε ρομαντικός και συγκινητικά οραματιστής, προσθέτοντας και με τεράστιες γνώσεις. Με ένα πολύ «βαρύ» βιογραφικό επιστρέψατε στην Ελλάδα και ασχοληθήκατε και με τα κοινά, ακομμάτιστα και ανεξάρτητα, συγγράφοντας άρθρα στις εγκυρότερες εφημερίδες και περιοδικά. Έχοντας επικεντρώσει το ενδιαφέρον σας στον Ελληνισμό, τελευταία κυκλοφορεί ένα ακόμη ενδιαφέρον βιβλίο-δοκίμιό σας το «Οραμα Hellas: 1821-2040». Θέλετε να μας πείτε σε τι αναφέρεστε;

«Το νέο βιβλίο μου “Οραμα Hellas: 1821-2040”, από τις εκδόσεις Παπαζήση είναι συνέχεια του προηγούμενου “Goodbye Greece, Hello Hellas”. Ένα ιστορικό-φιλοσοφικό δοκίμιο για τη γέννηση και εξέλιξη της σύγχρονης Ελλάδας με μία πολιτική “ρεαλιστική ουτοπία” για το μέλλον του Ελληνισμού. Εντοπίζοντας την κακοδιαμονία της χώρας

στην ημιτελή Επανάσταση του 1821 και τη Μικρασιατική Καταστροφή του 1922, προβάλλω μία μεγάλη – ναυτική – ιδέα τετραπλασιασμού της εθνικής επικράτειας, κατά την 100ή επέτειο του Έπους του 1940. Ως διέξοδο στο φαύλο κύκλο πολέμων και χρεοκοπιών, ανασφάλειας και εξάρτησης. Δια της επεκτάσεως της αιγιαλίδας ζώνης στα 12 μίλια και της ΑΟΖ στα 200 γύρω από όλα τα νησιά μας. Δίχως πόλεμο, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο και την καλή γειτονία. Παράλληλα με τη ναυτική ένωση της Κύπρου με τη μητέρα Ελλάδα. Στη βάση της θουκυδίδειας αντίληψης ισχύος, ότι ιστορικά αποτελούμε θάλασσα που περιβάλλεται από ξηρά και όχι στεριά που βρέχεται από θάλασσα. Σε αντίθεση προς την Τουρκία. Στην περίπτωση που το πολιτικό σύστημα δεν θέλει ή δεν μπορεί να προβεί σε μία τέτοια ριζοσπαστική κίνηση για τη μετατροπή μας σε περιφερειακή μεσογειακή δύναμη, μιμούμενο το μικρό αλλά ισχυρό Ισραήλ, προτείνω εναλλακτικά το μετασχηματισμό της Ελλάδας σε έναν ιερό τόπο Δελφών – Δήλου, νησίδα ειρήνης και ευτυχίας, με την έγκριση του ΟΗΕ και όλων των μεγάλων

Δυνάμεων. Να γίνουμε μία ουδέτερη Ελβετία της Παιδείας. Για το καλό ημών, της υπόλοιπης ανθρωπότητας και του πλανήτη Γη».

Αν δεν είχαν δολοφονήσει τον Καποδίστρια πώς θα είχε εξελιχθεί το ελληνικό έθνος; Ή την ίδια κατάληξη θα είχαμε;

«Σίγουρα όχι! Κατ’ αρχάς, θα αποφεύγαμε την ξένη επιβλαβή μοναρχία. Ο Καποδίστριας, ως άξιος και ηθικός ηγέτης, ενδεχομένως να είχε επιτύχει την “ελβετοποίηση της Ελλάδος”, καθώς ήταν ο πρώτος που την οραματίστηκε. Αν δεν είχε δολοφονηθεί με την ενθάρρυνση των Άγγλων και Γάλλων, η χώρα μας δεν θα συνθλιβόταν σήμερα γεωπολιτικά από την Τουρκία εξ ανατολών και οικονομικά από τη γερμανική Ευρώπη εκ δυσμών».

Κάνατε διεθνή εκστρατεία και γίνατε γνωστός για την καθιέρωση των εθνικών ονομάτων Hellenic – Hellas αντί των λατινογενών Greek – Greece, αλλαγή της εθνικής ονομασίας μας σε Hellenic Republic, νέα διαβατήρια Hellas, η σημαία Hellas στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθή-

νας το 2004 και μετέπειτα στις διεθνείς αθλητικές οργανώσεις. Μιλήστε μας γι’ αυτό.

«Αρχή παιδείσεως η των ονομάτων επίσκεψις”. Οι εθνικές ονομασίες ενσωματώνουν Γλώσσα, Ιστορία, Πολιτισμό και Κυριαρχία. Κρύβουν, δε, συμφέροντα και δικαιώματα, όπως ανακαλύψαμε δυσάρεστα με το “μακεδονικό” και “turkegean”. Επέλεξα το Hellas για να μην απολέσουμε όλες τις κληρονομίες μας και μείνουμε πραγματικά... ανάδελφοι. Αυτό είναι το σωστό όνομα με το οποίο αυτοπροσδιοριστήκαμε. Δηλωτικό της ολιστικής ταυτότητας και αμφισβητούμενης συνέχειας του Ελληνισμού. Το Greece για μένα εκφράζει το μικρό, δυτικότροπο, σύγχρονο γεωγραφικό κράτος, ενώ το Hellas το αρχαίο, οικουμενικό, πολιτισμικό έθνος. Παραπέμπει στο αυτοκρατορικό αλεξανδρινό παρελθόν και στην παγκόσμια διασπορά μας. Ενωσιολογικά και μεταφραστικά, στη Χώρα του Φωτός. Δεν είμαστε παιδιά μόνον των Περικλή, Λεωνίδα, Κοραή, Κολοκοτρώνη και Σεφέρη, αλλά, επίσης, των Μεγάλου Αλεξάνδρου, Παλαιολόγου, Ρήγα Φεραίου και Καβάφη. Ανήκουμε σε όλον τον κόσμο. Όχι αποκλειστικά στη Δύση!».

Ένα κεφάλαιο του βιβλίου έχει τίτλο «Όποιος δεν διεκδικεί... διεκδικείται», και αναφέρεστε στα Ελληνοτουρκικά.

«Η πολιτική μας ελίτ πρέπει να υπερνικήσει το φοβικό σύνδρομο έναντι του Τούρκου, απόρροια της τραγικής ήττας του 1922, και να απαλλαγεί από την κατευναστική παγίδα. Η ειρήνη με τον επεκτατικό γείτονα θα επιτευχθεί δια της ισορροπίας και της δυναμικής, επιθετικής, αποτρεπτικής ισχύος. Καμία ποδοσφαιρική ομάδα δεν κερδίζει με μονομερή άμυνα. Και επειδή όλες οι διαφορές με την Τουρκία αφορούν ουσιαστικά παράνομες διεκδικήσεις της, επιβάλλεται να προβάλλουμε και δικές μας. Διαφορετικά, η οποιαδήποτε απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου θα αποβεί εις βάρος μας».

Είμαστε τα κακοποιημένα παιδιά της Ιστορίας;

«Έχει επικρατήσει η άποψη ότι είμαστε τα “κακομαθημένα παιδιά της Ιστορίας”, λόγω της κλασικής αρχαιότητας. Εξ αυτού, εμείς συνεχώς ζητάμε, εκμεταλλευόμενοι τη συγγένεια, και οι άλλοι προσφέρουν γενναιόδωρα για να εξοφλήσουν το πολιτισμικό χρέος τους. Αληθές κατά το ήμισυ. Η άλλη μισή αλήθεια αποδεικνύει ότι είμαστε ταυτόχρονα “τα κακοποιημένα παιδιά της Δύσης”. Από το 1821, το 1922, το 1974 κ.λπ. Καιρός να σταθούμε με αυτοπεποίθηση στα πόδια μας».

Είναι ευτυχία, τελικά, να είσαι Έλληνας;

«Παραμένουμε τυχεροί και αναγνωρίσιμοι παγκοσμίως, χάρη στην αριστοκρατική καταγωγή μας. Ζούμε σε ευλογημένο τόπο με θαυμάσιο κλίμα. Διαθέτουμε μία ανθρωποκεντρική, φιλόξενη, κουλτούρα της ντροπής αντί της ενοχής, του προσώπου αντί του ατόμου, τηςσχόλης αντί της εργασίας, της ευζωίας αντί του πλούτου. Δεν βλέπω το λόγο γιατί δεν μπορεί η Ελλάδα, και όχι η Φινλανδία, να γίνει η πιο ευτυχισμένη χώρα του κόσμου. Με περισσότερη εμπιστοσύνη, ενσυναίσθηση, αυτογνωσία και... λιγότερο φθόνο, θα γίνουμε πρωταθλητές διεθνώς της επικούρειας, παρά της πλατωνικής ή αριστοτελικής ευδαιμονίας, στο πλαίσιο ενός ανθρωποκεντρικού, οικολογικού, μοντέλου οικονομικής ανάπτυξης».

Από τους πολιτικούς μας τι θα ζητούσατε, εν όψει και των εκλογών;

«Στην Ελλάδα, όπως λέει το τραγούδι του Ρασούλη, “όλα τριγύρω αλλάζουν, μα τα πάντα μένουν ίδια”. Θα τους έλεγα ότι ο αποτελεσματικότερος τρόπος για να μεταμορφώσουν την Ελλάδα, όπως ευαγγελίζονται, είναι ν’ αλλάξουν πρώτα τον... εαυτό τους. Να επαναφέρουν τις βασικές αρχές, αξίες και αρετές του Ελληνισμού που χάσαμε στον κατήφορο της παρούσας καταναλωτικής παρακμής».

«Το Hellas είναι το σωστό όνομα με το οποίο αυτοπροσδιοριστήκαμε. Δηλωτικό της ολιστικής ταυτότητας και αμφισβητούμενης συνέχειας του Ελληνισμού»